

เรื่องที่ 11 ลูกชายที่กลับมา

ข้อพระคัมภีร์หลัก
[ลูกา 15:32]

แต่นี้เป็นเรื่องสมควรถ้าเราจะชื่นชมยินดีและยินดี เพราะน้องคนหนึ่งของลูกตายไป
แล้วแต่กลับเป็นขึ้นอีกหายไปแล้วแต่ยังได้พบกันอีก

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว มีพ่อและลูกชายสองคนอาศัยอยู่ที่หมู่บ้านแห่งหนึ่ง
พ่อรักลูกทั้งสองมาก ในบรรดาลูกชายทั้งสองคน ลูกชายคนโตเป็นคนที่เชื่อฟังพ่อของเขา
แต่ลูกชายคนเล็กเป็นคนเกเรที่ชอบเล่นสนุกเท่านั้น
อยู่มาวันหนึ่ง ลูกชายคนเล็กก็คิดอยากจะออกจากบ้านไปใช้ชีวิตด้วยตนเอง
เป็นเพราะเขาคิดว่าเมื่อออกจากบ้านแล้วจะสามารถทำทุกสิ่งได้ตามต้องการ
ลูกชายคนเล็กบอกกับคุณพ่อว่า “พ่อครับ ขอสมบัติที่จะให้กับผมหน่อยครับ ผมอยากจะออกไปอยู่ข้างนอก”
คุณพ่อรู้สึกน้อยใจเพราะคิดว่าลูกต้องการจะไปจากชีวิตของพ่อ แต่พ่อก็ให้สมบัติตามที่ลูกชายคนเล็กต้องการแล้วปล่อยให้ไป
ลูกชายคนเล็กที่ได้รับสมบัติของพ่อก็ออกจากบ้านไป เมื่อเขาถึงเมืองที่ใหญ่และหรูหราแล้ว ชวนเพื่อนใหม่กินอาหารอร่อยและดื่มไวน์ราคาแพงๆ
เสื้อผ้าราคาแพงมากมายและใช้เงินอย่างฟุ่มเฟือย
จนในที่สุดลูกชายคนเล็กก็ใช้เงินที่ได้รับจากพ่อจนหมด
เมื่อเงินหมด เพื่อนที่อยู่กับลูกชายคนเล็กก็ค่อยๆ จากไป ลูกชายคนเล็กก็กลายเป็นคนยากจนและ โดดเดี่ยว
เมื่อเขาทนความหิวไม่ได้ เพราะ ไม่มีเงินกินข้าวแล้ว เขาจึงไปเป็นทาส
ลูกชายคนเล็กเหนื่อยและเสียใจมาก ตอนนั้นเขานึกถึงคุณพ่อ
คิดถึงคุณพ่อบ้างๆ ลูกชายคนเล็กเดินทางกลับบ้านเกิดของเขา
เมื่อใกล้ถึงบ้านเกิดที่พ่ออาศัยอยู่ ลูกชายคนเล็กก็กลัวและวิตกกังวล
ลูกชายคนเล็กร้องไห้และเดินกลับไปที่บ้านเกิดของเขา
และ ได้เห็นพ่อยืนอยู่แต่ไกลที่หน้าประตูบ้าน

พ่อรออยู่ที่ประตูทุกวันเพื่อรอวันที่ลูกชายคนเล็กของเขากลับมา

พ่อเห็นลูกชายเดินกลับมาในสภาพเหมือนคนขอทาน พ่อก็วิ่งเข้ามากอดลูกคนนั้นไว้

พ่อบอกพาสว่า

“จงเอาเสื้อที่ดีที่สุดออกมาสวมให้ลูกชายของเรา เอาแหวนมาสวมที่นิ้วมือ และเอารองเท้าที่มีค่ามาสวมให้ แล้วมาลูกรวักตัวที่อ้วนฉลงกันเถิด!”

คุณพ่อรู้สึกดีใจมากและ ได้จัดงานเลี้ยงใหญ่ ในที่สุดลูกชายคนเล็กก็เข้าใจความรักที่ยิ่งใหญ่ของพ่อ

● เขียนและท่องจำข้อพระคัมภีร์ต่อไปนี้ (ลูกา 15:32)

หายไปแล้วแต่ยังได้พบกันอีก

กิจกรรมที่ 2

ตัดภาพด้านล่าง และวางตามลำดับเรื่องที่ได้อ่านวันนี้

1

2

3

4

5

6

2

4

3

6

1

5

ชื่อ :